

SALUT I ENTORN

Ens hem creat un món pràctic i còmode, valorem cada vegada més la línia recta i l'absència de defectes, busquem continuament la comoditat i rellisquem cada vegada amb més facilitat pel camí de la llei del mínim esforç cap a una vida absolutament monòtona i aburrida.

I això pot estar bé o malament, el temps ho dirà, però el que si és cert és que cada vegada patim més de manca d'estímuls, d'una mena d'estímuls que tenen la virtut de rebufar un xic al menys la nostra escassa vitalitat, de despertar a la bellesa de les coses, i tan sols per un moment, omplir els pulmons d'aire i després deixar-lo anar a poc a poc, mentres, passegem pels carrers torts i encara misteriosos i encisadors d'un poblet on encara no s'ha destruït l'harmonia de les coses fetes molt a poc a poc, barreja d'esforç i sensibilitat que mai no ens ha mancat a casa nostra. Llocs on la història d'un miler de fets i d'emocions humanes estan encara palpitant per entre les ruïnes que tan fàcilment poden, avui, enderrocar.

Jo, personalment, encara no he pogut deixar de sorprendrem cada vegada que venint per la carretera de Borrassà, hem trobo amb una magnífica volta d'arbres que amaguen un poble deliciós que encara estem a temps de salvar de l'estupidesa de la modernitat, donant-li de nou el senzill esplendor i l'harmonia que ens anuncien el seu nom de Creixell.

Potser un dia, es demostrarà que deixar-nos captivar, de tant en tant, per un d'aquests indrets únics, que escampats per l'Empordà ens van sorprenent amagats entre boscos i camps, ens pot donar de veritat salut i ganes de viure i de gaudir, tres coses que sembla evident que són inseparables.

I, perquè poguem fer-ho, han de continuar existint.

Pere Taberner Altadill

